

Thema: Iemand de hand reiken

4^e zondag van de veertigdagentijd met als overkoepelend thema 'Met open handen'

Overweging 15 maart 2015 – Hans Ernens

Lector: Jeffrey Leander

“... Op weg met opgeheven hoofd en reikende hand naar een wereld van vertrouwen in elkaar. Het zal niet altijd makkelijk zijn, je reikende hand zal best wel eens genegeerd worden, maar geef je altijd over aan het goede ...”

Eerste lezing: Matteus 18:21-35

Tweede lezing: Over vergeven en vergeten – zand en steen

Derde lezing: Het verhaal van Allen, Iedereen, Iemand en Niemand

Lied: Openingsgebed

- Gij die het sprakeloze bidden hoort

H.Oosterhuis/A.Oomen

Welkom en inleiding

Goedemorgen beste mensen

Vandaag willen Jeffrey Leander en ik jullie de hand reiken op de vierde zondag van de 40 dagen tijd. Want ook in deze viering staan de handen centraal.

Na de viering van Marina, met gevouwen handen, waarin het bidden cent raal stond, wil ik met jullie eens dieper ingaan wat de reikende hand voor ons zou kunnen betekenen.

Jeffrey vroeg mij “welke kant wil je dan op met je overweging?”

De hand symboliseert zoveel, hoe ga je dat nou precies belichten? “

Zijn onderwijs achtergrond speelde uiteraard mee; maar hij heeft een punt.

Immers je kunt iemand de hand reiken,

iemand kan jou de hand reiken en je kan nog een stapje verder gaan.

Iemand de hand reiken als aanzet tot vergeving, en dat is wel het aller lastigste voor een mens; als eerste de stap zetten om het met iemand goed te maken, of iemand vergeven die jou gekwetst heeft of nog erger. De hand reiken symboliseert vele doelen.

De lezingen weerspiegelen het vergeven en vergeten, hoewel je in de Bijbel toch ook wraak en vergelding tegenkomt en een reikende hand soms niet voor de hand liggend lijkt. Oog om oog, tand om tand.

De handen, onze handen, hebben misschien wel de meest symboliserende rol van ons lichaam.

Je groet iemand, je prijst iemand, je salueert, je kunt in het verkeer een opgestoken middenvinger tegenkomen.

Je schud iemand de hand, je slaat iemand, je streeft iemand.

Die handen van ons kunnen reiken naar het goede, het kwade of bungelen misschien soms wat zieligjes langs ons heen, niet goed wetende wat te doen.

De inkeer en bezinning van de 40 dagentijd:

Lieve mensen, wie zou jij de hand willen reiken?

Leef jij in misschien nog met iemand in onmin, heb je verbannen uit je leven of uit je gedachten en heb je iets goed mee te maken?

En...was jij je handen dan in onschuld?

Laat hen eens in gedachten de revue passeren in dit uur en voel wat het met je doet. Ik wens ons een mooi uur toe.

Maar laten we eerst even stil worden, onze handen vouwen zo je wilt en een worden met elkaar en de Eeuwige.

Lied: Hoor, Maar ik kan niet horen H.Oosterhuis/A.Oomen

Eerste lezing: Matteüs 18:21-35

Lied: Er schreeuwt een mens, onrecht H.Oosterhuis/A.Oomen

Over Vergeven en Vergeten - Zand en Steen

Een verhaal vertelt over twee vrienden die door de woestijn liepen. Op een moment tijdens de reis kregen ze ruzie, en de ene vriend sloeg de ander in het gezicht. Degene die geslagen werd was gekwetst, maar zonder iets te zeggen schreef hij in het zand: 'VANDAAG SLOEG MIJN BESTE VRIEND MIJ IN HET GEZICHT.'

Zij liepen verder totdat zij een oase vonden, waar zij besloten een bad te nemen.

Degene die was geslagen, raakte vast in modder en dreigde te verdrinken, maar de vriend redde hem. Nadat hij was bijgekomen, schreef hij op een steen:

'VANDAAG REDDE MIJN BESTE VRIEND MIJN LEVEN.'

De vriend die had geslagen en zijn beste vriend had gered vroeg hem: 'Nadat ik je had geslagen, schreef je in het zand en nu schrijf je op een steen, waarom?'

De andere vriend antwoordde: 'Als iemand ons pijn doet moeten we het in zand opschrijven waar de wind van vergeving het kan uitwissen.

Maar als iemand iets goeds doet voor ons, moeten we het in steen graveren, waar geen wind het ooit kan uitwissen.'

LEER OM JE PIJN IN HET ZAND TE SCHRIJVEN EN OM JE GOEDE ERVARINGEN IN STEEN TE GRAVEREN.

Men zegt dat er een minuut nodig is om bijzondere mensen te vinden, een uur om hen te waarderen, een dag om van hen te houden, maar daarna een heel leven om hen te vergeten.

Lied van Abraham - Tempeltorens hoog oprijzend H.Oosterhuis / A.Oomen

Het verhaal van Allen, Iedereen, Iemand en Niemand

Er was eens een klusje te doen en Allen waren ervan overtuigd dat Iemand het zou doen. Iedereen kon het doen maar Niemand wilde het doen. Iemand werd kwaad omdat het Iedereen zijn taak was. Allen dachten dat Iemand het kon doen, maar Iedereen realiseerde zich dat Niemand het wilde doen. Tenslotte beschuldigde Iedereen Iemand terwijl Niemand deed wat ze met zijn Allen konden doen.

Overweging

Dit verhaal heb ik voorgelezen omdat het voor mij zo kenmerkend is voor de politiek. Men graaft graag een kuil voor een ander, maar wast daarna de handen altijd weer in onschuld.

In het politieke TV debat van afgelopen woensdag bij Pauw ging het er ook weer stevig aan toe. Wijzende vingers naar elkaar en afkeurende blikken. Wantrouwend en vooral op eigen partij en belang gefocussed. En dat allemaal voor onze Provinciale verkiezingen. De volgende dag hoorde ik op de radio dat het woord "Provincie" slechts één keer was genoemd. Nooit hoorden wij andere stemmen dan de hunne... Opportunisme en wantrouwen blokkeren steeds vaker de openhartigheid, waardering en vergevingsgezindheid voor elkaar.

70 Maal 7

In de laatste lezing lezen we dat je pijn moet kunnen los laten als je bent gekwetst. In Mattheus staat dat we 70 maal 7 keren moeten kunnen vergeven. Dat is 490 keer in ons leven, dus eigenlijk altijd. We lezen het ook in onze vader waarin wij onze schuldenaars vergeven. Maar is dat allemaal niet heel erg lastig in de praktijk?

OK, we helpen elkaar en staan voor elkaar klaar, zoals hier in de Duif.

We helpen onze familie met een verhuizing en staan klaar voor vrienden in nood. De bekende helpende hand lijkt voor de meesten van ons niet al te moeilijk. Zover gaan we hier denk ik allemaal daar in mee.

Maar iemand vergeven... hoe barmhartig zijn we dan?

Kunnen en vooral willen we onze vijanden wel lief hebben?

Jezus spreekt er heel stellig over in Matteus, "zo zal mijn hemelse Vader ook ieder van jullie behandelen die zijn broeder of zuster niet vergeeft."

Ravensbrück

Er zijn heel veel indrukwekkende verhalen te vinden over vergeving.

Jezus aan het kruis die roept: "Vader vergeeft hen want ze weten niet wat ze doen"

Maar ik las ook een verhaal van Corrie ten Boom, die als Christen onderdak bood aan Joden in haar huis tijdens de 2^e wereldoorlog. Samen met haar zuster komt ze in Ravensbrück- een nazi concentratiekamp- terecht. Haar zuster en familie overleven de ontberingen niet.

Er is een indrukwekkende film over gemaakt.

Jaren later ontmoet ze in Berlijn na een lezing een van de meest gevreesde kapo's van Ravensbrück en hij vraagt haar om vergeving. In eerste instantie kan ze het niet, ze voelt alleen maar wrok en haat.

Maar zij bedenkt zich later dat hem niet kunnen vergeven, God haar zonden ook niet zal vergeven, en schud ze alsnog de beul van destijds de hand. Ze vertelt dat ze direct een enorme opluchting ervaart. De wind der vergeving die alle pijn doet wegwaaien.

Ik vind het prachtig, maar weet niet of ik het zou kunnen, face to face met je beul staan en hem dan de hand schudden. We hebben nog een lange weg te gaan vrees ik.

Vergeven is lastig, we zijn zo verdomd koppig en de eerste stap zetten is al helemaal een opoffering. Wat dat is ook een stukje gezichtsverlies.

Toch, al die gevoelens van verbittering, wrok en wantrouwen verzuren ons ook op den duur. Wantrouwen en verbittering dragen niet bij aan ons welbevinden en geluk; en al helemaal niet bij aan vrede.

Bommetjes

Dagelijks worden er bommetjes gevuld: bommetjes met woedende gedachten, boze gevoelens, kwetsende woorden. Dagelijks exploderen deze bommetjes: door gedrag dat mensen voor het hoofd stoot, dat hen krenkt en vernedert.

Laat je gedachten niet voeden met deze bommetjes van wantrouwen of wrok; de weg naar vrede en vertrouwen begint altijd eerst bij jou!

Dus begiet dagelijks de kleine bloemen van het grote vertrouwen.

Jaloersheid op mensen met wie het veel beter lijkt te gaan, maakt je niet gelukkiger.

Verbittering over je ziekte maakt je niet beter. Afgunst op mensen die meer succes hebben, maakt je niet succesvoller.

Vrede begint waar afgunst, verbittering en wantrouwen ophouden.

Proberen bruggen te bouwen over de kloven van vijandschap heen .

Leren vertrouwen in je medemens, in jezelf en het vertrouwen in God die je daarin zal steunen. God reikt jou altijd de hand.

Je hand wordt anders als je deze in een andere legt.

Klein gelovige

Jezus reikt de hand toe aan Petrus die dreigt te verdrinken, zien we voor op het boekje. Petrus wil zekerheid, hij stelt Jezus op de proef. “Als Gij het zijt, zeg mij dan dat ik over het water naar U toe moet komen”. “Kom, Petrus”, roept Jezus.

Petrus waagt het. Maar als hij dan de stevige wind voelt en de machtige golven op zich af ziet komen, wordt hij bang. Hij gaat aan het twijfelen. Zijn geloof wordt weggewaaid, weggespoeld. “Heer, red mij”. Jezus reikt hem de hand en zegt “klein gelovige, waarom ben je gaan twijfelen?”

Wij zijn vaak als Petrus. We zeggen te vertrouwen, maar wanneer het er op aan komt geloof je dat dan nog werkelijk? Zijn we voorbereid?

Misschien was Petrus niet voorbereid, toch stapte hij abrupt de boot uit. Was het hier een kwestie van weinig geloof? Nee, het was niet het ongeloof van Petrus wat hem deed zinken.

Het was het gebrek aan vertrouwen wat hem deed zinken. Uiteindelijk laat Jezus Petrus toch niet vallen en redt hem van de verdrinkingsdood.

Obstakels

De wereld heeft honger en dorst naar Gods liefde, maar wij zullen zelf eerst moeten opstaan. Vertrouwen dat wij dwars door alle mogelijke obstakels heen kunnen komen. Boven de problemen staan door proberen een te zijn met andersdenkenden. Want wanneer we niet

vertrouwen, overspoelen ons de gedachten van verlies en verbittering. We zullen zinken net als Petrus.

Heb je misschien nog steeds die persoon in gedachten die jou heeft gekwetst ooit? Hem je hem of haar al wat los kunnen laten en wat afstand kunnen nemen van je eigen wrok of verbittering.

Misschien voel je ook al een tipje van die opluchting?

Alleen al door de bereidheid tot vergeving zal jouw wond zich op den duur sluiten en kun je op weg naar echte vrede om je heen.

Ga dan op weg, met deze opbloeiende vrede in je hart.

Op weg met opgeheven hoofd en reikende hand naar een wereld van vertrouwen in elkaar.

Het zal niet altijd makkelijk zijn, je reikende hand zal best wel eens genegeerd worden, maar geef je altijd over aan het goede.

Want het moment van die overgave is niet het einde van je leven, maar het begin.

Amen.

Irina Antonova speelt Paraphrase van Franz Liszt op 'Rigoletto' van Verdi

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in God,
de God die de wereld tot leven roept
en die vraagt om ons antwoord.

Ik geloof in Jezus, in wie ik de mens herken
zoals God ons heeft bedoeld.

Ik geloof in een gemeenschap die,
toegerust met de kracht van de geest,
vrijheid geeft aan mensen.

En ik weet zeker dat God dichtbij is
en Hij ons altijd de hand zal reiken.

Rond de tafel verzameld

Intenties opgeschreven in het groene boek

Lied: Nooit hoorden wij andere stemmen *H.Oosterhuis/A.Oomen*

Nodiging delen en breken

Gedachten bij het thema

Onze Vader

die in de hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd.
Uw koninkrijk kome.

Uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid. Amen.

Lied van het bittere water *H. Oosterhuis/A. Oomen*

Slotlied: Boom, je stam was koud en bloot *H. Oosterhuis / A. Oomen*

Afsluiting en zegenbede